

יום ג', ח' בתשרי תשס"ו (11 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"קהל" או "עדה" [סיום המאמר]

זאת היא מהות גילוי אלוקותו יתברך בעולם. בזכותה, ולמען גילוייה ממשך וימשך עם ישראל בהיסטוריה (=הסתר-י'ה) המיוחדת והפלאית שלו. משה ואהרן – מה הם עושים באותה שעה? **"ויקהילו משה ואהרן את הקהל..."**

כי לרגע אחד, נוראי מאד ומיותר מאד, גם הם ראו פה רק קהל. ואם הם לא רואים פה אלא קהל, הם לא יכולים להביא את העם הזה אל הארץ, **בה צריכה להתגלות עדותו**. לכן, "לא תביאו את הקהל". אם בעבורכם הם קהל – "לא תביאו", ובגלל זה צריכה ההיסטוריה כולה להשתנות.

כי להיכנס לארץ-ישראל מיד, תחת הנהגתו של משה רבינו – פירוש להגיע למימוש של מה ששרים עליו כבר 40 שנה וחולמים עליו מימי אדם – להגיע כבר לאותה מציאות בה **"ה' ימלוך לעולם ועד"**. לכניסה עכשיו לארץ יש מגמה ברורה, שהיא הרבה מעבר למציאת "בית לאומי" לעם היהודי. עם ישראל לא בא לארץ על-מנת לפתור לעצמו בעיה לאומית אישית. הוא בא לשבת בארץ הזו כדי למלא את ייעודו ולגרום לכך שיכירו וידעו **כל יושבי תבל "כי לך [=ל-ה'] תכרע כל ברך, תישבע כל לשון"**. [מתפילת 'עלינו לשבח']. זו המגמה שלו, בשביל זה הוא נוצר – **"עם זו יצרתי לי, תהילתי יספר"**. כל מגמתו היא לשחרר לא רק את עצמו ממצרים שלו, **אלא את העולם כולו** מהמצרים של העולם כולו, לשחרר את העולם מפרעה – ממה שמפריע לו להתקשר עם הקב"ה. לצורך זה צריך לקרוע את הים, לקבל את התורה, להגיע לציון, ו**"מציון תצא תורה"**.
[ר' מ. אלון, "חוקת"]

לקראת היום הקדוש, יום הכיפורים...

במדרש מובא סיפור על חייט שקנה דג **לסעודה המפסקת** בערב כיפור (הסעודה האחרונה שאוכלים לפני כניסת החג). ממדרש זה נובע המנהג לאכול דג בערב יום הכיפורים. כידוע, אין מנהג יהודי שאין בו מהות ומשמעות עמוקה יותר. מה אם כן הסמליות, המסר שמאחורי מנהג זה?

הבריות החיות בים מתחילות את חייהן בתוך מים, והן חיות כל ימיהן בסביבה המימית. מקום המקור שלהן ומקום סיום חייהן הוא אותו הדבר – הים. במים הם "נולדו" ובמים הם מתים. הם לעולם לא פורשים מהמקור הזה.

לעומת זאת, **ירק** מתחיל את חייו מתחת לפני האדמה בתור זרע, אך המשך קיומו אינו שם. בשלב מסוים, הוא "פורץ" החוצה לתוך אוויר העולם. הוא יוצא ממקום מקורו ועכשיו הוא צומח ומתקיים במישור אחר לגמרי.

ביום הכיפורים, העם היהודי מתחבר עם המקור שלו. אנחנו שבים אליו, חוזרים למקום שממנו יצאנו. כמו הדג, שמעולם אינו מתנתק מהמקור שלו, אנחנו מביעים את מאווינו לחזור למקור שלנו. המנהג לאכול דגים בערב יום הכיפורים מסמל, אם כן, הקשר שלנו לבורא העולם.

[שם משמאל – מועדים]

=אנו מאחלים לכל משפחת קוראי הדף, גמר חתימה טובה!=

"אריה שאג, מי לא יירא..." [עמוס ג' 8]

אריה – ראשי תיבות: **א**לול, **ר**אש השנה, **י**ום הכיפורים

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, **ולשלומם של כל חיילי צה"ל**